

РЕШЕНИЕ

№ 2056

гр. София, 30.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **512** по описа за **2021** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл. 208 - 228 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

С Решение № 20235784 от 27.10.2020 г., постановено по н. а. х. дело № 1627/ 2020г. по описа на Софийски районен съд, НО, 100 състав е отменено Наказателно постановление /НП/ № 465080-F478464/ 20.09.2019 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Централно управление на Национална агенция за приходите, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл.185, ал.2 вр. ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за извършено нарушение на чл.42, ал.1, т.2 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин /Наредба Н-18 от 13.12.2006 г./ вр. чл.118, ал.4 от ЗДДС.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН е обжалвано от административно-наказващия орган, който поддържа касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК, считайки, че не са налице предпоставките за приложение на чл.28 ЗАНН. Искането до съда е за отмяна на решението и за потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се

представлява. Постъпили са писмени бележки, с които поддържа жалбата и излага становище по същество. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Ответникът, [фирма], се представлява от адв. И., която оспорва жалбата. Депозира писмена защита.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за нейната неоснователност.

Съдът, като провери служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Според задължителните за тази инстанция фактически установявания на СРС, на 21.02.2019г. контролните органи при ТД на НАП - С. извършили проверка в търговски обект – заведение за хранене „S. – Студентски град“, находящ се в [населено място], [улица], обект № 51413, стопанисван от [фирма], при която било констатирано, че в обекта не се съхранява и при поискване не е представен за проверка паспорта на използваното ФУ модел „D. – FP 550 KL“ с ИН на ФУ DT354528 и ИН на ФП 02628791. При така установеното на [фирма] бил съставен АУАН, въз основа на който било издадено процесното НП.

При така установената фактическа обстановка, въззивният съд е приел, че в действителност е налице извършено нарушение на чл.42, ал.1, т.2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г., но са налице предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН. Съдът е намерил, че конкретното нарушение разкрива явно незначителна степен на обществена опасност по смисъла на чл.9, ал.2 НК вр. чл.11 и чл.28 ЗАНН и по тези съображения е постановена отмяна на наказателното постановление.

Решението е правилно.

От представените по делото доказателства се установява, че [фирма], в качеството си на задължено лице, е осъществило състава на административно нарушение по чл.42, ал.1, т.2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Посочената разпоредба предвижда, че лицето по чл. 3 със стационарен търговски обект съхранява в търговския обект паспорта на ФУ, с изключение на случаите по чл. 14, ал. 3 и чл. 50, ал. 6. Касае се за отговорност на юридическото лице и въпрос за субективна съставомерност не следва да се обсъжда. За нейното възникване е достатъчно да е осъществено нарушение на дадена норма, за да се наложи съответната санкция.

Настоящият съдебен състав споделя изводите на СРС, че макар да е доказано извършването на нарушението по чл.42, ал.1, т.2 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. вр. чл.118, ал.4 ЗДДС от страна на [фирма] в случая са налице предпоставките за

приложение на чл.28 ЗАНН.

Съгласно ТР № 1/ 2007г. на ОСНК на ВКС преценката на административнонаказващия орган за маловажност на случая по смисъла на чл.28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. За органа съществува императивното задължение винаги преди да издаде наказателно постановление да извърши преценка по чл.28 от ЗАНН и ако са налице условията за това – да го приложи, а за съда, осъществяващ контрол за законосъобразност на издаденото вече наказателно постановление – задължението да извърши преценка и на това основание като част от цялостната проверка за законосъобразност, като при констатиране на маловажно нарушение следва да отмени постановлението дори само на това основание.

За да се прецени степента на обществена опасност на нарушението е необходимо да се обсъдят всички обстоятелства, свързани с обективното отрицателно въздействие, което деянието е оказало или може да окаже спрямо обекта на посегателство. В разглеждания случай не са налице други нарушения на фискалната политика, касае се за инцидентно нарушение, нехарактеризиращо дейността на дружеството, като макар да не е представен при извършване на проверката, [фирма] е разполагало с паспорт на ФУ, съставен на 08.02.2011 г. и валиден до 08.02.2021 г., който е представен на контролните органи с възражението срещу АУАН. Независимо, че административното нарушение е извършено посредством бездействие и настъпването на вредоносни последици не е елемент от фактическия му състав, то разкрива явно незначителна степен на обществена опасност по смисъла на чл.9, ал.2 НК, вр. чл.11 и чл.28 ЗАНН. От страна на районния съд е извършен задълбочен и прецизен анализ на предпоставките за прилагане на чл.28 ЗАНН, които настоящата касационна инстанция споделя. Наличието на маловажен случай се преценява за всяко административно нарушение конкретно и същото не зависи от състава на нарушението. В разглеждания случай, макар и да е налице съставомерно административно нарушение по чл.42, ал.1, т.2 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. вр. чл.118, ал.4 ЗДДС, то безспорно е маловажно по смисъла на закона и въззивният съд правилно е приложил нормата на чл.28 ЗАНН. Осъществена е целта на генералната и специалната превенция по смисъла на чл. 12 от ЗАНН, поради което налагането на имуществена санкция в размера, определен в наказателното постановление, е явно несправедливо.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2, предл.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.второ ЗАНН, Административен съд София-град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20235784 от 27.10.2020 г., постановено по н. а. х. дело № 1627/ 2020 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 100 състав.

Решението не може да се обжалва.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: